

CAM NGHIEM TINH CHUA YEU TOI

ĐO C TIN S C U CH A CON : TIN M NG MC 5, 21-43

"Ai tin vào Ta sẽ có sự sống đời đời." Chúa Giêsu báo chúng ta như thế, nhưng không phải ai cũng tin và đón nhận lời nói này. Đời sống đời đời là niềm tin và không tin vào Thiên Chúa thì câu nói này trở nên vô nghĩa.

Một người vô thần giàu có, rất thích leo núi. Ngày kia, ông leo lên ngọn núi cao, bắt đầu leo chân té ngã lần đầu tiên xuống. Nhưng may mắn, ông ta bám được một cành cây nằm chĩa xuống phía dưới và vớt được một quả táo. Ông buông tay ra, thì ông sống sót. Trong lúc chờ đợi, một ý nghĩ chợt đến trong ông, ông nghĩ đến Chúa và nhớ Chúa cứu giúp. Thế là ông ta kêu gọi tên Ngài: "Lạy Chúa, xin cứu con." Không gian vắng vẻ, ông sợ hãi và kêu xin Chúa tha tội cho con: "Lạy Chúa, nếu quả thật Chúa hiện ở đây, thì xin Chúa hãy cứu con. Con hãy chứng minh Chúa và nói cho những người khác tin Chúa".

Sau một hồi im lặng, bỗng nghe tiếng vang vọng từ phía dưới: "Khi gặp hoàn cảnh như thế, thì ai cũng cầu xin Ta như thế". Người vô thần đáp: "Không, Lạy Chúa, nghìn lần không, con không giống những người khác. Chúa không thấy sao, con đã tin từ khi con nghe tiếng Chúa phán. Xin Chúa hãy cứu con đi, con sẽ ca ngợi và quy phục Ngài trước Thiên Chúa cho đến tận cùng trái đất". Chúa đáp: "Con hãy im, Ta sẽ cứu con. Vậy con hãy buông tay ra đi". Người vô thần lại nói: "Chúa tin rằng tôi điên sao?"

Một thông điệp cho ta thấy, người vô thần này, muốn được cứu sống lúc gặp hiểm nguy, khi không còn gì để cầu nguyện mình. Nhưng ông ta không tin vào lời Chúa nói. Đức tin của ông còn yếu kém. Một điều nữa cho thấy, con người chỉ đến với Chúa khi mình không còn gì để bám khi cái chết gần kề. Trái ngược với ông trẻ ông trẻ, tên là Giairô, ông ta đến gặp và van xin Chúa Giê-su cứu con gái ông ta vì con gái ông ta đang hấp hối. Trước cơn đau khổ của cha, sự sống của con gái yêu quý. Người nhà đến báo cho ông trẻ ông trẻ: "Con gái ông chết rồi, còn phiến thạch làm chi nữa?"

Nhưng Chúa Giêsu đã thoáng nghe lời họ nói, Người báo ông trẻ ông trẻ: "Ông

đang sợ, hãy có tin". Chúa Giêsu đến nhà ông trưởng họ để ông, và Ngài thấy người ta khóc lóc kêu la. Người cầm tay đứa bé nói rằng: "Talitha, Koumi", nghĩa là: "Hãy em bé, Ta truyền cho em hãy chỗi dậy!" Tức thì em bé đang dậy và đi đi về về ngay. Mọi người sửng sốt kinh ngạc. Còn hình phúc nào hình khi nhìn thấy đứa con gái sống lại, người lại cầu xin chúa người cha.

Cùng trong buổi chiều đó, người đàn bà bị bệnh bằng huyết đã mất hai năm. Bà đã cầu cứu khắp, tìm thầy chữa thuốc, tiêu hết tiền của mà không thuyên giảm, trái lại bệnh càng thêm nặng. Khi bà nghe nói về Chúa Giêsu, bà đi nằm trong đám đông đứng phía sau Người, cầm đứa áo Người. Lập tức, huyết cầm lại và bà đã đứng dậy khỏe mạnh. Ngay lúc ấy, Chúa Giêsu quay lại đám đông mà hỏi: "Ai đã cầm lấy áo Ta?". Bởi người đàn bà run sợ, vì biết rõ sự việc đã xảy ra nơi mình, bà đứng sấp lạy và thú nhận với Người sự thật. Người bảo bà: "Hãy con, đức tin của con đã chữa con, hãy về bình an và đứng dậy khỏe mạnh".

Hai câu chuyện xảy ra cùng một chiều, đó là việc Chúa Giêsu chữa lành bệnh cho một em bé 12 tuổi điếc điếc sống lại, và người phụ nữ bị bệnh bằng huyết 12 năm đã nói với chúng ta điều gì? Bài học lớn nhất cho chúng ta đó là "đức tin." Để được chữa lành bệnh, Chúa đòi hỏi chúng ta phải có lòng tin vào Ngài. Chúa cần sự công tác và đức tin của chúng ta. Sự phó thác và tin tưởng vào quyền năng của Thiên Chúa. Nghe ra có vẻ dễ dàng, nhưng khi mang căn bệnh ác tính, chúng ta có đức can đảm để tin tưởng vào Thiên Chúa không? Chúng hình một người bị bệnh ung thư giai đoạn cuối, nơi đau đớn và lo sợ thường làm cho bệnh nhân mất niềm tin. Câu hỏi lớn nhất chính là đức tin.

Chúng ta hay đặt câu hỏi có Thiên Chúa không? Tại sao tôi phải chịu bệnh tật thế này? Trách nhiệm đâu khỉ và cái chết, Chúa Giê-su không gì thích hay giáo huấn hình phải làm gì? Nhưng Ngài đi đi đến với đau khổ bằng cách là cầu cứu của và gửi đi phóng đau khổ. Cầu thì Ngài cho con gái ông Giairo sống lại và chữa lành bệnh cho người đàn bà bị bệnh bằng huyết.

***SUY TƯ VÀ QUYẾT TÂM THỰC HÀNH: Đi phù sinh, kiếp người phải trải qua bệnh khổ. Khó vì nghèo, khổ vì bệnh tật, khổ vì mất đi người cha, người mẹ, người con. Đó là quy luật kiếp người. Có sinh thì có tử. Không ai sống mãi trên thế gian này. Kiếp người là vô thường. Vạn vật đều thay thì con người cũng phải đi theo vòng xoay của trời đất. Ngay cả Chúa Giê-su, Ngài cũng đã trải qua đau khổ, trải qua cái chết, đổ máu vào sự sống đời đời, đổ máu vào sự phục sinh vinh quang. Đau khổ thì không trở nên tốt, nó sẽ qua đi. Chết không phải là hết, nhưng là đổ máu vào sự sống mới cho ai tin vào Chúa. Chính đức tin sẽ cứu chữa chúng ta. Amen.**

Lm. John Nguyễn.
